

BESZÁMOLÓ SZAKBIZOTTSÁGI RENDEZVÉNYRŐL

Időpont: 2019. május 22., szerda

Helyszín: Óbudai Egyetem BGK, 1081 Budapest, Népszínház utca 8.

Szervezők: EOQ MNB Minőségrendszerek, Közigazgatási és Fogyasztóvédelmi, Építésügyi, Metrológia és Megbízhatósági, valamint Oktatási és Terminológiai Szakbizottság
„Pódiumbeszélgetések a Minőségről” sorozat

Téma:

Merre és hogyan tovább a minőség ügye?

A rendezvény keretében 3 szakmai-módszertani előadás hangzott el.

1. **Prof. Dr. Veress Gábor** egyetemi tanár:

Merre és hogyan tovább a minőség ügye?

Napjainkban a minőségügy még mindig a helyét keresi, nagy a bizonytalanság az egyes fogalmak értelmezése és használata körül. Bár világszerte több millióan művelik, a minőségügy egy embertelen globális környezetben működik – gazdasági, kereskedelmi, fegyveres harcok közepette. A világ nagy részén erkölcsstelen, kizsákmányoló, nyereségvezérelt kapitalista gazdasági rend uralkodik. A vallás, az erkölcs és a jog háttérbe szorulásával érték- és közösségrombolás zajlik. Nem kielégítő a minőségügyi oktatás, egyrészt az oktatás általános romlása, másrészt az alapozó ismeretek (rendszer- és irányításelmélet, metrológia, modellezés, szociológia) hiánya miatt.

Hiányzik a minőség egyértelmű értelmezése, mivel sokszor összekeverik azt a megfelelésséggel. Pedig a két fogalom nem azonos. A minőség széles körű kategória: a minőség ugyanis átadott érték, ami azt jelenti, hogy a termék előállítása, használata és fogyasztása során mennyire tudjuk, illetve akarjuk kielégíteni az összes érdekelt fél igényeit, azaz az igényeik kielégítése által mennyi értéket adunk. Szemben tehát a torz szabványok meghatározásával, a

minőség nem csak a vevői elégedettséget, hanem az összes érdekelt fél elégedettségét jelenti.

A megfelelés (conformity, conformance) egy adott, többnyire írásba foglalt követelményrendszer előírásainak a kielégítését jelenti.

De ne felejtjük el, hogy vannak szép számmal jó kezdeményezések, magas minőségi színvonalon működő vállalatok és lelkes minőségügyi szakemberek, sőt megjelentek az erkölcsi alapokon álló vállalkozások is.

Legfontosabb feladataink:

- Harc az erkölcsi rend helyreállításáért.
- A minőségügy alapvető fogalmainak mélyebb megismerése.
- A valóság, az elméleti modell és a valóság leírásának megkülönböztetése.
- Az ok-okozati összefüggések felismerésével a tünteti kezelés helyett a gyökér okok kiküszöbölése.
- Elsősorban a minőségügy lényegi kérdéseivel foglalkozunk, ne a mostanában oly divatos új irányzatokkal, mint az Ipar 4.0, a digitalizáció, a mesterséges intelligencia (AI).

2. Mérhető-e a mérhetetlen, avagy miért mostohagyermek a metrológia a minőségügy oktatásában?

Dr. Drégelyi-Kiss Ágota egyetemi docens, dékánhelyettes, Óbudai Egyetem BGK.

A mérésügy 3 nagy területét a tudományos, az ipari és a törvényes mérések képezik. Nemzeti szinten a mérésügy felügyeletét Budapest Főváros Kormányhivatala látja el. Alatta található az ipari és vizsgáló laboratóriumok, valamint az akkreditált kalibráló laborok, míg a piramis csúcsán a nemzetközi etalonok és az SI egységek helyezkednek el. Megjegyzendő, hogy a Nemzetközi SI Mértékegységrendszeren belül 2019. május 20-án új definíciók léptek életbe. A metrológia feladata egyrészt az SI egységekre való visszavezethetőség (metrological traceability) biztosítása, másrészt az ezekre alapozott kalibrálások elvégzése (lásd: ISO 9001:2015 szabvány 7.1. pont).

Kalibrálás, hitelesítés és a visszavezethetőség biztosítása – ezek képezik a metrológia hármas alapfeladatát. Ehhez akkreditált kalibráló és vizsgáló laboratóriumok állnak rendelkezésre, de a nagyobb vállalatok saját belső laboratóriumokat is működtetnek.

3. Értékeink átmentése, avagy ki viszi át a minőséget a túlsó partra?

Dr. Farkas Gabriella egyetemi adjunktus, tanszékvezető, minőségügyi megbízott, Óbudai Egyetem BGK.

Az Európai Felsőoktatási Térség (ESG) minőségbiztosításának standardjai és irányelvei szerint minden minőségbiztosítási tevékenységet 2 alapvető szándék vezérel: az elszámoltathatóság és a jobbítás. Ez a kettő együtt teremti meg a bizalmat a felsőoktatási intézmények teljesítése iránt. Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy oktatóik megfelelő kompetenciával rendelkezzenek. Az oktatók toborzására és továbbképzésére méltányos és átlátható eljárásokat kell alkalmazniuk. Az intézmény munkatársainak teljesítménye szabja meg az egyetemi szolgáltatások minőségét, hangsúlyos területek: a humán erőforrás továbbképzése és megjelenés különböző fórumokon (pl. hazai és külföldi konferenciák).

Az oktatóknak elméleti síkon magas fokon ismerniük kell a szakirodalmat, az oktatási módszertant és az aktualitásokat. A gyakorlatban legyenek rugalmasak, ismerjék a gépek, berendezések, felszerelések, illetve az informatikai eszközök kezelését, valamint az aktuális ipari alkalmazásokat. Fontos a jó szervezőképesség és a társas készségek kialakítása (csoport irányítása, empátia, konfliktuskezelés, partneri viszony kialakítása, következetesség, kommunikáció).

Az oktatási kompetenciák továbbfejlesztésének területei:

- Publikációk,
- Konferenciák,
- Kötelező oktatások (munka- és tűzvédelem),
- Oktatói továbbfejlesztési kurzusok,
- Idegen nyelvű továbbképzések,
- Kutatási projekteken való részvétel,
- Ipari kapcsolatok erősítése.

A kompetenciák értékelési területei közül kiemelkedik az oktatók hallgatói véleményezése (OHV). Ide tartozik többek között az oktatóról kialakult összbemutás (pozitív és negatív jellemzők), továbbá az oktató felkészültsége, követhetősége, időkihasználása, az órai helyzetek kezelése, a hallgatókhoz való viszony, illetve a számonkérés is. A hallgatói értékelés tárgyát képezi továbbá a tananyag felépítése, hasznossága és a jobb megértést biztosító segédanyagok.

Várkonyi Gábor